

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Η ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τὸ ἀνεξάντλητον μεταλλεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ αἰώνων μεταλλεύονται οἱ ἐπιτήδειοι πάσης χώρας εἶναι ὁ πόθος. Ἐχει εἰς τὰς φλέβας αὐτοῦ καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ δόξαν καὶ τιμὰς, οἱ δὲ ἀδυνατοῦντες δι' ἄλλων τρόπων νὰ ἐπιτύχωσιν ἐν τούτων ἢ καὶ ὅλα ὁμοῦ, ὑρίας ἐπενόησαν μεθόδους φλεβοτομίας, ὧν ἡ συνηθέστερα εἶναι ἡ δῆθεν εἰς τὰ λαϊκὰ συμφέροντα προσήλωσις καὶ ἀφοσίωσις. Ἀλλὰ πραγματικὴν προσηλωσιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς αὐτὰ ἐγκλείουσιν ἀληθῶς καὶ πολλὰ ὑπέροχοι καὶ μεγάλοι καρδίαι, εὐρίσκεται δὲ εἰς πορίαν πάντοτε ὁ λαὸς πῶς νὰ ἐννοήσῃ τίνες οἱ ἀληθινοὶ τοῦ φίλοι καὶ τίνες οἱ ἐκμεταλλευταὶ καὶ λαοπλάνοι.

Ὁ θέλων νὰ μὴ ἀπατηθῇ ἐν τῇ ἐκζητήσει τῶν αἰσίων τῆς σημερινῆς ἡμῶν καθυστερήσεως, καὶ ἀπολύτως καὶ ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους λαούς, ἃς ἐξετάσῃ, πῶς γιναν πλούσιοι καὶ μεγάλοι, πολλοὶ τῶν σημερινῶν πτωχῶν, θὰ εὕρῃ δὲ εὐκολώτατα ὅτι ἐξεμεταλλεύθησαν τὸ ἀτείχιστον καὶ ἀπροφύλακτον τοῦτο μεταλλεῖον, πλανῶντες, καὶ ἐκμυζῶντες τὸν λαόν, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ὁποίου τόσον εὐγλώττως ἐκόπτοντο.

Καὶ ὁ θέλων νὰ λήξῃ τέλος ἡ ὑπὸ τῶν λαοπλάνων ἐκμετάλλευσις τοῦ λαοῦ, ἥτις ἡρῆμωσε τὴν χώραν διὰ τῶν μεταναστεύσεων, κατέστρεψε τὴν βιομηχανίαν, ἐξεμυζόνεισε τὴν γεωργίαν, ἐνίσχυσε δὲ μόνον τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸ δημόσιον ὅργανον καὶ τὸ κράτος τοῦ νόμου, ὁ θέλων ἀληθινὴν ἀνόρθωσιν, ὀφείλει πάσῃ δυνάμει νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν χωρὶς μὲν τῶν ἐριφίων ἀπὸ τῶν προβάτων, καταδεικνύων εἰς τὸν λαόν τίνας πρέπει ν' ἀκολουθῇ καὶ ἐμπιστεύεται καὶ τίνας νὰ φοβεῖται καὶ ἀποφεύγῃ.

Θέλει ὁ λαὸς νὰ ἐννοήσῃ τίνες εἶναι οἱ ἀληθινοὶ τοῦ φίλοι, τίνες τὸν πονοῦν καὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ θυσιασθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ δι' αὐτόν; Ἄς προσέξῃ εἰς τοὺς λόγους τῶν. Δὲν τρέχει μέλι ἐπαγγελιῶν ἀπὸ τὸ στόμα τῶν, ἀλλὰ ἡ ἀλόγη τῆς πικρᾶς ἀληθείας. Δὲν ἐγκλείει θωπείας ὑποσχέσεων ἢ δεξιὰ τῶν, ἀλλὰ δεικνύει ὁδὸν κουραστικὴν καὶ ἀκανθόσπαρτον, ὅπως εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ ὁδοὶ τοῦ κόσμου τούτου. Δὲν σαλπίζουν αἰωνίως τὰ ἐνθουσιώδη ἐμβατήρια τῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ προτάσσουν τὰ κηρύγματα τῶν αὐστηρῶν καθηκόντων, ὧν οὐχὶ ἡ παράβασις, δι' ἣν πάντες εὐθυνόμεθα, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις ἔφερε πάντοτε τοὺς ἐκλεκτοτέρους καὶ γλυκυτέρους τῶν καρπῶν.

Ἀλλὰ ἱατροὶ θεραπεύοντες μὲ οἶνοπνεύματα καὶ γλυκύσματα, χειρουργοὶ ἐγχειρίζοντες μὲ ἀπαλὰς θωπείας, φίλοι ναρκοῦντες τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς καὶ ἐξάπτοντες τὰ ἐπιβλαβῆ ἐνστικτα, ἄλλο τι βέβαια καὶ ὄχι τὴν ὑγείαν καὶ τὴν εὐημερίαν ἐνὸς λαοῦ ἐπιδιώκουσι καὶ συντελοῦσιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.

Ἰωάν. (Κ, 19,37)

Κείμενον.

Οὐσης¹ οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ² μὲ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· Καθὼς ἀπεσταλκὲς με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτνται. Θωμᾶς δέ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖρας μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

1) Ὀψίας=ἐσπέρας. 2) Τῇ μὲ τῶν Σαββάτων=πρῶτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος=Κυριακῇ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων Κεφ. 5. ἐδάρια 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Οἱ Ἀπόστολοι εἶχον ἀνάγκην κύρους παρὰ τοῖς πιστοῖς διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπιτελέσωσι τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον καθώρισεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Καὶ χάριν τοῦ κύρους τούτου εἶχον λάβει δυνάμιν νὰ ἐπιτελῶσι θαυμάσια, καὶ νὰ προκαλῶσιν οὕτω τὸ σεβὰς καὶ τὸν φόβον τῶν πολλῶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις λοιπὸν ἐκείναις τῆς Ἀπο-

στολικῆς δράσεως καὶ τῆς διοργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, ἔγειναν διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν Ἀποστόλων πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα ἐν τῷ λαῷ. Καὶ ἦσαν ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ὁμοφωνίᾳ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκεῖ παρέμενον, μακρὰν τῶν οἰκιῶν, μακρὰν τῶν ἀναπαύσεων αὐτῶν, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, τῶν Φαρισαίων δὴλον ὅτι καὶ Γραμματέων καὶ τῆς λοιπῆς ὁμάδος τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σωτῆρος, οὐδὲ νὰ προσεγγίσι τις εἰς αὐτοὺς ἐτόλμα· ἀλλ' ἐνίσχυεν αὐτοὺς ὁ λαὸς, ὁ λαὸς ὁ ἅθως καὶ ἄκακος, ὁ μὴ ἐπιπρεζόμενος ὑπὸ συμπεφρόντων ἰδιοτελῶν. Καὶ προσετίθεντο εἰς τοὺς πρώτους ἐκείνους μαθητὰς καθ' ἑκάστην καὶ περισσώτερα πλήθη καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὰ ὅποια ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, βεβαιούμενοι περὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος ἐκ τῶν σημείων καὶ τῶν θαυμασίων, τὰ ὅποια ἐτέλουν οἱ Ἀπόστολοι. Καὶ εἶχε σχηματισθῇ πεποιθησις τοιαύτη περὶ τῆς δυνάμεως τῆς θαυματουργικῆς τῶν Ἀποστόλων, ὥστε εἰς τὰς πολιτείας ἐξεκόμεζον ἐκ τῶν οἰκιῶν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἔθετον αὐτοὺς ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ὅταν θὰ διήρχετο ἐκεῖθεν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, κατορθώσουν ὥστε καὶ μόνῃ ἡ σκιά τοῦ σώματος αὐτοῦ νὰ ἐπισκιάσῃ τινα τῶν ἀσθενῶν τούτων, καὶ ἐπιτύχῃ οὕτως ὁ σκιασθεὶς τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Καὶ τὰ θαύματα ταῦτα, θαύματα τῆς πίστεως τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, δὲν εἶχον μὲν τελεσθῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου, δὲν ἐνεγράφετο τοῦλάχιστον ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις ὅτι διὰ τῆς σκιάς τοῦ Σωτῆρος ἐχορηγεῖτο ἡ ὑγεία εἰς τοὺς πάσχοντας, εἶχον ὅμως προλεχθῇ εἰς αὐτοὺς. «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ κακεῖνος ποιήσῃ, καὶ μείζονα τούτων ποιήσῃ». Ὡστε πάντα ταῦτα ἐτέλουν οἱ Ἀπόστολοι διὰ τῆς δυνάμεως τὴν ὁποίαν ἐχορήγει εἰς αὐτοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, καὶ ἐνίσχυε ὁ βίος αὐτῶν ὁ ἅγιος καὶ Ἀποστολικός, ὁ καθιστῶν αὐτοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ ἀληθεῖς, καὶ ὄργανα τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ ἁγία. Καὶ δὲν ἦσαν μόνοι οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις οἱ τοσοῦτον τρέφοντες σεβασμὸν εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ οἱ πιστευόντες εἰς τὴν θαυματουργικὴν αὐτῶν δύναμιν. Ἀλλ' ἀθροοὶ ἤρχοντο εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Στοὰν τοῦ Σολομῶντος πρὸς τοὺς ἐκεῖ παραμένοντας Ἀποστόλους, καὶ τὸ πλῆθος τῶν κατοικούντων τὰς πέριξ τῆς Ἱερουσαλὴμ πόλεις, καὶ ἤρχοντο κομίζοντες ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ διαφόρων νοσημάτων, καὶ ἄλλους οἱ ὅποιοι ὑφίσταντο ἐνοχλήσεις καὶ ἐταράσσοντο ὑπὸ πνευματικῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἅπαντες οὗτοι ἐθεραπεύοντο ἀπὸ τῶν κατεχουσῶν αὐτοὺς ἀσθενειῶν. Ἀλλ' ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῇ πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἐπληθύνοντο καθ' ἑκάστην. Καὶ ὁ φόβος ἀλλὰ καὶ ὁ φόβος τῆς ἐκμηδενίσεως ἤρξαντο νὰ εἰσχωρῶσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀρχόντων τῶν Ἰουδαίων, καὶ εἰς τὴν αἵρεσιν ἐκείνην τὴν Ἰουδαϊκὴν τῶν Σαδδουκαίων, οἵτινες δὲν ἐπίστευον εἰς Ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ οἵτινες ἐβλεπον διὰ τοῦ κηρύγματος τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου νὰ προχωρῇ ὁ Χριστιανισμὸς καὶ νὰ μεγαλύνηται ἡ φήμη τῶν Ἀποστόλων. Πλήρεις λοιπὸν ὀργῆς οὗτοι κατορθοῦσι νὰ διεγείρῳσι καὶ ἐξερεθίσωσι τὸν Ἀρχιερέα, καὶ προσλάβωσιν αὐτὸν συνεπίκουρον, καὶ οὕτω ἀρχιερεῖς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ Σαδδουκαῖοι πλήρεις ὀργῆς συλλαμβάνουσι τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ρίπτουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν φυλακὴν πρὶν ἢ δικάσωσιν αὐτούς. Ἐλπίζοντες ἴσως, ὅτι διὰ τῆς φυλακίσεως θὰ ἐφάδιζον αὐτοὺς καὶ θὰ ἐξηανάγαζον αὐτοὺς νὰ περιορίσωσι καὶ τὸ κήρυγμα καὶ τὰς θαυματουργίας. Παραδίδωσι λοιπὸν εἰς τὴν δημοσίαν δυνάμιν αὐτοὺς διὰ νὰ φυλαχθῶσιν ἐν τῇ φυλακῇ. Δὲν ἠδύναντο νὰ σκεφθῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ τοσαύτην θαυματουργικὴν δύναμιν χορηγῶν εἰς αὐτοὺς δὲν θὰ

ἔφηρην αὐτοὺς ἀπροστατεύτους. Καὶ ὁμοῦς ὁ Θεὸς ἐκφυλακίσεως ταύτης περιβάλλει διὰ νέου κύρους τοὺς στόλους. Ἄγγελος ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκ τὰς φυλακὰς ἐν ὧρᾳ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ εἰπὼν τοῖς ἀπολύτοις οἱ δημόσιοι καὶ οἱ ἐξοχῶν τοὺς Ἀποστόλους, ἔβω εἶπεν εἰς αὐτοὺς γαίνετε ἰδοὺ εἰσθε ἐλεύθεροι, καὶ σταθῆτε εἰς τὸν ναὸν ἐκεῖ ἐξακολουθήσατε νὰ κηρύσσητε εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ λόγους, καὶ τὰ παραγγέλματα τῆς ζωῆς ταύτης τῆς στανικῆς, τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίας, καὶ διδάσκετε αὐτοὺς τοῦ πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ ἐν τῇ ζωῇ ἐκείνῃ τῇ λευτῇ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΚΑ

Θέλω νὰ πάω ἀνήφορο, νὰ πάω ἀνηφοράκι,
Βρίσκω κλαράκι φουντωτὸ καὶ ριζιμὸ λιθάρι,
Κ' ἔγυρα ν' ἀποκοιμηθῶ, ἴλιγον ἔγνο νὰ πάρω·
Κ' ἀπὸ μιᾶς πέρδικας λαλιὰ, μιᾶς πέρδικας ἀντάρα·
Ξυπνῶ καὶ τὴν ψιλωρωτῶ καὶ τὴν ψιλωρωτάω·
— Τὸ τί ἔχεις, περδικούλα μου, καὶ κλαῖς κι' ἀναστενῶ;
— Μὲ κυνηγᾶς ἕνας ἀηττός, τὴ μαύρη, νὰ μὲ φάῃ.....
— Κάλιοι νὰ φάῃ τὰ νυχία του, τὰ κλαδοπόδαρά του,
Παρὰ νὰ φάῃ τὴν πέρδικα καὶ τὴ γλυκοφωνοῦσα,
Ὅπου λαλεῖ κάθε πρωτὶ, τὸ λέει κάθε βράδυ,
Ξυπνᾷ τὰ λάφια γὰ βοσκή, τάλουπια γὰ κυνήγι,
Ξυπνᾶει καὶ τὴ λεβεντιάν, ὅπου γλυκοκοιμᾶται.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο ΚΑΛΙΝΙΚΟΣ

Τηλεγράφημα τῆς «Ἑστίας», περὶ τῆς ὑπὸ ἀγνοίας
Γερμανοῦ ἀξιοματικοῦ ἀνακαλύψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἢ ἐφευρέσεως νέου τινος τοιοῦτου, καὶ τῶν δοκιμῶν,
ἔγιναν ἐνώπιον τοῦ Κάιζερ, φέρει εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν
ἄλλον ἀγνωστον καὶ ἄσημον μηχανικὸν τῆς ἐν Συμ-
βουλίᾳ, ὅστις αἰφνιδίως ἐπίσης ἔγινε μέγας κα-
ξος καὶ εἶχε τὴν ἐπίπλητον τύχην νὰ σώσῃ ὅχι μόνον
Ἑλληνικὴν πατρίδα ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐρώπην ὁλόκλη-
την οἷδε ποίαν καταστροφὴν!

Πρόκειται περὶ τοῦ Καλλινίκου, τοῦ μεγάλου ἐφευρέτου, οὗ τὸ περιλάλητον πῦρ, διὰ τόσων ὥραιων ψεων κατηύγασε τὴν μεσαιωνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν.

«Μωάμεθ ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ» ἔγραψεν εἰς τὸν κλειον. «Βασιλεῦ, δέχθητε τὸν Ἰσλαμισμὸν. Πρὸς ἀσπασθητὶ αὐτόν. Γενοῦ Μουσουλμάνος». Δικαίως ἔχον ὁ ἀγέρωχος ἡμῶν αὐτοκράτωρ ἀναγνώσας ταῦτα, τότε ὅμως ἤρχισαν αἱ κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν ἐχθροὶ τῶν Μωαμεθανῶν, αἱ τοιαύτας λαβοῦσαι διαστῆσαι καὶ δέποτε διακοπεῖσαι μέχρι τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον.

Ἐπανειλημμένοι νίκαι ἐνεθάρρουν αὐτοὺς εἰς ἐκστῆς ἐναντίον καὶ αὐτοῦ τοῦ Βυζαντίου. Εἰς ἐκατοντάδας μούντο ἤδη αἱ πόλεις, ἃς εἶχον κυριεύσει. Εἰς χιλιάδας φρούρια καὶ οἱ ναοὶ ἡμῶν, οὓς εἶχον κατεδαφίσει. Εἰς τριτάδας χιλιάδων οἱ ἐξανδραποδισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ σπαινοί, ὧν ἄρρητα τὰ μαρτύρια καὶ ἀνεκδίγηται ὁ φοναί.

Ἡ Πόλις ὁμως, τὸ προπύργιον τῆς οἰκουμένης
 ὄνειρον αὐτῶν τὸ προσφιλές, ὃ ἐκ γενετῆς βαυκαλί-
 τούς πόθος. Καὶ φρίκη κατέλαβε τοὺς ἀνυπόπτους καὶ
 αὐτῆς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ταχυδρομοὶ ἐλθόντες ἐκ

νήγγειλαν ὅτι στόλος κραταῖος μέ σημαίαν φέρουσιν τὴν
μισέληνον ἡτοιμάζετο νὰ πλεύσῃ πρὸς τὸν Κεράτιον.

Ὁ τότε βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγωνάτος εἶχεν
 ἤδη λάβει τὰ μέτρα του ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ λαοῦ. Τριῆρεις ἰσχυ-
 ραὶ ἐναυπηγήθησαν καὶ τὰ τεῖχη ἐπισκευασθέντα ἦσαν
 τοῖμα πρὸς ἄμυναν. Ἄλλ' οἱ βάρβαροι δὲν ἐφορέθησαν τὴν
 ἀράταξιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στόλου, ἀνενόχλητοι δὲ
 περὶβάσθησαν εἰς τὰ πέραν καὶ εὐτυχεῖς, διότι ἔβλεπον ἤδη
 κτεινομένην πρὸ αὐτῶν τὴν οὐνερωδὲν ἐπάλαφον, τὴ καύ-
 ῥημα τοῦ κόσμου, τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἧς ἀπειρία
 ῥοσπετεῖαν εἶχεν ὑπογεγεθῇ αὐτοῖς τὴν κατάκτησιν.

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου μάχαι καὶ
 ναυμαχίαι καθημερινῶς συνεκροτοῦντο, ὅτε μὲν ἐνισχύουσαι
 καὶ ὅτε ἀποφυλλίζουσαι τὰ ἄνθη τῶν ἐλπίδων τῶν. Τὴν
 εἰαν ἡμέραν ἐνθουσιᾶδεις κατέκταν ἐπικάϊρόν τινα θεσιν καὶ
 ἑὴν ἄλλην κατηρσχυμένο ἐξεδιώκοντο ἐξ αὐτῆς. Τί πρὸς τὴν
 ἔπειρον πληθὺν αὐτῶν οἱ νεκροὶ τῆς χθὲς ἢ τῆς αὔριον;
 Ἀλλ' ἡ καλοκαίρια δὲν ἦτο αἰωνία καὶ βαρὺς ὁ χειμὼν
 ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ λύσωσι τὴν πολιορκίαν καὶ καταφύ-
 γωσιν εἰς Κόζικον. Ἐπὶ ἑπτὰ ὀλόκληρα ἔτη ἐπανελαμβάνετο
 ἡ ἐαρινὴ ἐκστρατεία πολυπληθεστέρᾳ ἐκάστοτε καὶ λυσσω-
 δεστέρᾳ, σύνθημα δ' ἀπαρσάλευτο ἔχουσα τὴν κατὰ ληψιν
 τῆς Πόλεως καὶ τὴν ἀπηνῆ τιμωρίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἀπίστων
 Χριστιανῶν.

Καθ' ὅλον τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα ἀνεξάντλητος εἰς καρτερίαν καὶ ἀνδραγαθήματα ἡλαττοῦτο ὁμως εἰς δυνάμεις ἡ ἄμυνα τῆς Βασιλευούσης. Κατελήφθησαν τότε ὑπὸ φόβου οἱ σχετικῶς ὀλίγοι αὐτῆς ὑπερασπισταί, βλέποντες τὸν πληθυνθέντα ἐχθρὸν καὶ προβέποντες τὰς συνεπειὰς τῆς ἥττης πρὸ τῆς ἀπειλούμενης καὶ ἐγγιζούσης τελειωτικῆς ἐπιθέσεως τῶν αἰμοδόρων καὶ ἀπανθρωπῶν πολιορκητῶν.

Κατὰ τὴν ἀπελπιστικὴν ἐκείνην, στιγμὴν, εἰς δοῦλος Ἕλληνας ἐκ τῶν ἐν Συρίᾳ κατακτηθέντων, ὁ Καλλίνικος, παρουσιάσθη, φέρων μετ' αὐτοῦ τὸ πῦρ τὸ ρευστόν, τὸ ἀκαταγώνιστον, τὸ ἀδιάσβεστον, τὸ σπείρον τὸν ὄλεθρον ἐκεῖ, ἐδῶ δὲ τὴν σωτηρίαν.

Ὁ Θεὸς ὁ πέμψας τὸν Καλλίνικον ἀναδεικνύεται καὶ πάλιν Ἀυτοωτὴς τοῦ Γένους.

Καὶ ἤδη, ἐπιστάσης τῆς ὥρας, καθ' ἣν θά γίνη ἡ πρώτη κρίσιμος πάλη μεταξύ σταυροῦ καὶ ἡμισελήνου, μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν, ἀγωνιῶντες ἐντός τῶν τοιχῶν ἐκείνων, ἐξάλλοι, φανατιζόμενοι, λυσταῖδες οἱ ἄλλοι συγκρούονται εἰς γενικὴν θαλάσσιαν καὶ χερσαίαν κατὰ τῆς Πόλεως ἐφοδόν.

Ἄλλ' εἶναι ἐδῶ ὁ Καλλίνικος. Ἀντίαι καὶ σίφωνες θαυμαστῶς κατηρτισμένοι καὶ τοποθετημένοι ἐξερευνῶνται τὸν θάνατον πανταχοῦ. Κρούοι τρεπτοῦς κολάσων ὥς ἀπὸ μυρίων ἡφαιστειῶν ἐκχυνόμενοι πρέπουσιν εἰς φυγὴν τοὺς δυναμένους νὰ σωθῶσι. Τὸ πᾶν, γῆ, θάλασσα καταπλέγε-ται. Τριήρεις, σκηναί, ἵππεϊ, πεζοὶ συμφύρονται εἰς ἀπε-ρίγραπτον ὀλοκαύτωμα. Ἀλλ' ἀλαγμοὺς πανωλεθρίας ἐκεῖ, κατάνυξις ἐδῶ καὶ δοξολογία πρὸς τὸν Λυτρωτὴν:—Σὺ-σον, Κύριε, τὸν Λαόν Σου.

Καὶ τοὺς ἐπαισχύντως φευγοντας αἰφνιδίᾳ θάσκει κατὰ-
γίς, βυθίζουσα τὰ δις σωθέντα πλοῖα ἢ συντρίβουσα αὐτὰ ἐπὶ
τῶν ἀκτῶν.

*Ανεθάρρυνε τότε τὸ Ἑλληνικὸν συμπαν. Ἀν ἡ σπαρτα-
κτικὴ φωνὴ τῆς Πόλεως δὲν ἔφθανε μέχρι τῶν ὁδοουλομένων
τῶν τεκνῶν τῆς, ὁ φωτιστάρας τοῦ Καλλιπιδου ἐγένετο
πανταχοῦ ὁρατός. Ἀπειρία ὀπιτιῶν εἰς μικράς ἢ μεγάλας
ομάδας μετὰ τὸ σύνθημα τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως ἐπ-

διώκει πανταχόθεν τοὺς ἐπιδρομῆς. Καὶ οἱ πρὸ μικροῦ
πάνιςχυροι ὁπαδοὶ τοῦ Προφήτου ἰκατεύουσι τὴν εἰρήνην
ὑποσχόμενοι φόρον εἰς χουστὸν καὶ ἄνδρας καὶ ἵππους...

Καὶ ἔρωτᾷ ὁ ἱστορικός: «—* Ἦγειρεν ἡ Εὐρώπη ἀνδριάν-
τας εἰς νηματουργοὺς καὶ μεταξοκλώστας. Πότε δὲ καὶ ποῦ
θέλει στηθῇ ὁ ἀνδριάς τοῦ Καλλινίκου, αὐτοῦ, ὅστις ἐν τοι-
αύτῃ ὥρᾳ κρισίμῃ ἔστωε καὶ Ἑλλάδα, καὶ Εὐρώπην καὶ
Χριστιανικὸν πολιτισμόν;

Οἱμοι τῆς ἀχαριστίας ! Ὅνόματά ξένα στεφανοῦμεν, τυ-
χοδιώκτας ἀποθανατίζομεν, οὗτος δ' ὁ σωτὴρ τοῦ Γένους
ἡμῶν διατελεῖ παρ' ἡμῖν ἀννημόνευτος, λησμονημένος...

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Μετὰ τὴν μετὰλληψιν τῶν Τιμίων καὶ Ἀγίων Μυστηρίων
ὑπὸ τῶν λειτουργούντων περατοῦνται τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ
Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Καὶ ἡ μὲν διάταξις εἶναι ἡ αὐτή, αἱ δὲ εὐχαὶ διάφοροι. Καθ' ἣν ὥραν οἱ λειτουργοὶ κοινωνοῦσιν ὁ χορὸς ψάλλει τὸν ἐκ τοῦ 33 ψαλμοῦ στίχον.—«Γεύσαστε καὶ ἴδτε».—Ἄλλ' ἐπεὶ δὲ εἶναι ἀρχαιοτάτη κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἡ χρῆσις τοῦ ψαλμοῦ τούτου «Βύλογῃσω τὸν Κύριον» ψαλλομένου ἐκ παλαιοτάτων χρόνων κατὰ τὴν ὥραν τῆς Θείας Κοινωνίας, καλὸν εἶναι ν' ἀναγινώσκηται ὅλος ὁ ψαλμὸς οὗτος, ὅστις καὶ ἐπαρκεῖ ἀναγινωσκόμενος κατὰ τὴν ἀπαιτούμενην ὥραν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὸ τῶν λειτουργῶν κοινωνίας.

Ἡ Εὐχαριστία τοῦ εὐχὴ τῶν Προηγουμένων ἔχει οὕτως ἐν παραφράσει.—Εὐχαριστοῦμέν Σε τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων Θεόν, δι' ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἐχορήγησας εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν μετέλληψιν τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου, καὶ Σου δεόμεθα φιάνθρωπε Δέσποτα, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν προστασίαν Σου, καὶ δός εἰς ἡμᾶς ἵνα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς λαμβάνωμεν μέρος τῶν μυστηρίων, ἅτινα ἔχουσιν τὴν δύναμιν τοῦ ἀγιασμοῦ ὅπως δι' αὐτὸν φωτίζωμεν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν, καὶ κληρονομήσωμεν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Διαφέρει δὲ καὶ ἡ ὁπισθάμβων εὐχή, ἔχουσα ἐν παραφράσει οὕτως.

— Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ σοφῶς δημιουργήσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· ὁ ὁδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὰς πανσεβάσιμους ἡμέρας ταύτας, διὰ τὴν ἀπερίγραπτόν Σου Πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἵνα ἐξαγνίσωμεν καὶ καθαρῶσμεν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ρυπου τοῦ ἁμαρτίας, ἵνα ἐγκρατηθῶμεν ἀπὸ τῶν παθῶν, ἵνα ἐπισχύσωμεν τὴν ἐλπίδα ἡμῶν περὶ τῆς ἀναστάσεως· ὁ ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἐγγχειρίσας τὰς πλάκας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον τὰ θεοχάρακτα γράμματα, εἰς τὸν δουλόν Σου Μαυσθὴν, δὸς καὶ εἰς ἡμᾶς, ἀγαθὲ, τὴν δύναμιν ν' ἀγωνισθῶμεν τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς, ν' ἐγγάγωμεν εἰς τέλος τὴν νηστείαν, τὴν ὅποιον διαρχόμεθα, νὰ διατηρήσωμεν τὴν πίστιν ἐνείκα καὶ ἀδικήσῃτον, νὰ συντρίψωμεν τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκράτων δράκόντων, καὶ ν' ἀναδειχθῶμεν νικηταί, νικῆσαντες τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ φθάσωμεν νὰ προσκυνήσωμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναστάσιν, ἀνυσί ἁμαρτίας δυναμένης νὰ προκαλέσῃ καθ' ἡμῶν καταδίκην. Διότι εἶναι εὐλογημένον καὶ δοξασμένον τὸ πάντιμον κλ. Οὕτω περατοῦται ὁ ἐν τῇ ἀγίᾳ Τεσσαρακοστῇ ἑσπερινὸς ἐν ᾧ διεξάγεται ἡ τῶν προηγιασμένων Λειτουργία, ἥτις ὥς ἡ Χρυσοστομικὴ Λειτουργία περατοῦται μετὰ τὴν ἐπισθάζουσαν εὐχὴν.

Ἡ Λειτουργία αὕτη τῶν προηγουμένων ἐξ ἀγνώστου αἰτίας, ἀποδίδεται ὑπ' ἀδεσπότου παραδόσεως εἰς Γρηγό-

ριον τὸν Διάλογον, Πάπαν Ρώμης. Ὁ ἅγιος Πατὴρ οὗτος ἤκμασε κατὰ τὸ 535 μ. Χ. ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γένηται αὐτὸς ὁ ποιητὴς τῆς προϋπαρχούσης ἡδὴ Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὴν κατάταξιν τῆς Λειτουργίας ταύτης εἰδομεν Ἀθανάσιον τὸν Μέγαν ἐργασθέντα, εἰς ὃν καὶ ἀποδίδεται ἡ εὐχή ἡ μετὰ τὴν Μεγάλην εἰσοδὸν μυστικῶς λεγομένη. Καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐκεῖνος Πατὴρ ἐγένετο ὡς γνωστὸν Ἐπίσκοπος τῷ 326 ἡτοι δύο αἰῶνας σχεδὸν πρὸ τοῦ Διαλόγου. Ἀλλὰ καὶ Βασίλειος ὁ Μέγας ἐτέλει τὴν Λειτουργίαν ταύτην, ἐγεννήθη δὲ καὶ οὗτος τῷ 329 καὶ ἐκοιμήθη πέντε ἔτη μετὰ τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον ἡτοι τῷ 379. Ὡστε ἀφ' οὗ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἁγίων τούτων Πατέρων εἶναι βέβαιον, ὅτι ὑπῆρχε διατεταγμένη ἡ Λειτουργία αὕτη, δὲν δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς συνθέτης αὐτῆς ὁ μετὰ δύο αἰῶνας ἀκμάσας Διάλογος, ὅστις ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ἡγνῶει ἐντελῶς καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ ποιητὴς τῆς τῶν Προηγιασμένων Λειτουργίας εἶναι ἄγνωστος ὡς βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι ἀρχαιοτάτη, καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς μὴ τελέσεως τελείας Λειτουργίας ἐν ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοθημέρου νηστείας, ἀπαγόρευσις, ἥτις ἐδημιούργησε τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως μερίδος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων πρὸς κοινω- νίαν ὑπὸ τῶν πιστῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν ταῖς τε- λουμέναις Συνάξεσιν ἐπ' ἴσης ἀρχαιοτάτη.

Ἐνταῦθα τερματίζομεν τὰς περὶ τῶν ΑΓΙΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ μελέτας ἡμῶν, ὥς ἐστηρίξαμεν ἐπὶ βάσεως κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἡμῖν ἱστορικῶς. Εὐχόμεθα δὲ ἵνα ἄλλοι κρείττονες ἡμῶν, ἔχοντες ἀφρονώτερα τὰ μέσα πρὸς ἐρευναν καὶ φωτισμὸν

ἐπιληφθῶσιν ἀποτελεσματικώτερα τὰ ἔργα, καθὼς ἱστορικῶς τὰ γενόμενα, καὶ καταλείποντες τελείως παρεξηγήσεις, ὥς ἐδημιούργησεν ἄγνοια μὲν τῆς ὑπερβάλλων δὲ ζήλος πρὸς τὸν μυστικισμόν.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἡ ἀνεξαρκησία τῆς Ἰταλίας ἔσεται ποτὲ ἡ ποίησις λευθερίας, ἡ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἡ ποίησις τῆς πίστεως.
Βύρων

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Γ. Δ. Μο ν τ ρ ε ἄ λ. Ἀπαντῶμεν μόνον ὅταν εἶναι ἀνάγκη ροῦμεν ὅμως τὰ αἰτούμενα πάντοτε, ἐφ' ὅσον δυνάμεθα. — Μ. Ὁ δ η σ σ ὅ ν, Β α σ. Κ. Τ ε ρ γ ἔ σ τ η ν, Μ. Σ. Κ α λ. I. Π. Ἀ γ. Δ ο υ δ ο β ἱ κ ο ν, Γ ρ. Χ. Θ ε ῖ ρ α, Ε. Κ. Ρ. Π. Σ. Π λ ω μ ἄ ρ ι ο ν, Ἀ ν τ. Δ. Τ ο κ ἄ τ, Δ. Ἰ. Ν. ν α σ τ ἡ ρ ι ο ν. Ἀπεστάλησαν. — Στ. Α. Κ ἄ ῖ ρ ο ν. φύλλα ἀδαπάνας ἀποστελλόμενα ἡ διανεμόμενα ἐν ἀρχῇ ἡξήσαν κατόπιν εἰς τὸ ὀκταπλάσιον τὰς ταχ. δαπάνας διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολὴν αὐτῶν. — Γ ρ. Β. Κ ἄ ρ δ ι ρ. Δ ο υ ρ β ἄ ν. Εὐχαρίστως. — Κ. Μ. Σ. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ. Ἐστάλη ἐκεῖθεν πρὸς τετραστίας τοιαύτη δωρεά, καὶ δὴ ὡς ἀλλὰ δὲν ἐπανελήφθη. Ἡμεῖς δὲ κατ' ἀρχὴν δὲν ὑπομνη- δίοι πιθανὸν νὰ ἐξακολουθῇ μὲν ἡ καλὴ διάθεσις, ἀλλ' οὐχὶ δύναμις. Ἡ καὶ τὰνάπαλιν. — Β. Κ. Π. Ἰ κ ὅ ν ι ο ν, Μ. Σ. δ ρ ῖ τ σ α ι ν α ν, Σ. Α. Α. Τ ε χ ε ρ ἄ ν η ν. Ὅχι, περὶ αὐτῆς αἰτήσεις, ὅταν φαίνονται: εὐλογοί, ἐξασφαλίζον ἀπὸ τὴν ἐξ ἀνάγκης γινομένην εἰς ἄλλους ἐλάττωσιν.

ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἐν Ἀθῆναις (Πλατεία Κάνιγγος) Ἔτος ΙΖ' Ἐγκεκριμένη διὰ Β. Δ. Σχολαὶ ἀνώτε- ραι τεχνικῶν σπουδῶν. Ἐμπορικὴ. Βιομη- χανικὴ. Γεωργικὴ. Μηχανουργικὴ. Ἀρχι- τεκτονικὴ. Φοιτήσις διετής. Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεάν. Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθητρίαι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια. Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλο- ποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκατα- στήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου δριζομένου εἰς 1 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ., πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν, παρα- διδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαρια- σμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μηνῶν τοῦλάχιστον.

2 1/2 ταῖς 0/0 διὰ τὰς κατ' ἔτος κα- ταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦ-λάχιστον.

3 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέ- σεας τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦ-λάχιστον.

4 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἡ τὰς διαρκείας.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν,

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυ- σόν, ἡτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἡ διαρκείᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. τοῦλ. 2 " " " " " 1 ἔτους " 2 1/2 " " " " " 2 ἐτῶν " 3 " " " " " 4 " " " " " 4 " " " " " 5 " " " " "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνο- μαστικαὶ ἡ ἀνώνυμοι.

Ἐξεδόθη

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Δευτέρα ἔκδοσις 1910.

Ἐπεξεργασθεῖσα καὶ αὐξηθεῖσα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Τὰ πωλητήρια καὶ ἐργοστάσια τῆς ἡρχι- σαν λειτουργοῦντα εἰς τὴν νεόκτιστον οἰκίαν ἐν τῇ πλατεῖᾳ Κολοκοτρώνη καὶ ὁδῷ Βου- λῆς 1—2.

Ἐλήφθησαν παραγγελίαι τοῦ θέρους εἰς ὑφάσματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ κάθε ἄλλο εἶδος ἐνδυμασίας, καὶ ὅλον ἐν καταφθά- νουσι νέαι παραγγελίαι.

Ἐργοστάσια ἐντὸς τῆς ἐνώσεως, Ραφεῖον ἀνδρικῶν ἐνδυμασιῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ ἐμποροράπτου κ. Κωνσταντίνου.

Ράπτρια κυριῶν Κα Φωτεινῇ Κοι- λου.

ὑποδηματοποιεῖον διευθυντῆς δὲ ράκης, βραβευθεὶς μὲ μεγάλα βρα- διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Ραφεῖον Στρατιωτικῶν καὶ διαφόρων στολῶν. Πηλίκια καὶ χρυσοκεντήματα πέλλα κυριῶν. Ἡ εἰσοδος ἐλευθερά τας. Τιμαὶ ὠρισμέναι καὶ μικραὶ.

Ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ

ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΤΟΣ 1910

Κέρδη 1.900.000 δραχμῶν

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν 100,000 γρ. τὰς ἀξίας δραχμ. 400,000.

Κέρδη εἰς 2,000 γραμ. ἀξίας δρ. 2. Διὰ τὴν α' κλήρωσιν ἐξεδόθησαν δρ. ἀριθ. 1—25,000 ἀκέρατα γραμμάτια χοντὰ συμμετοχὴν εἰς ἀκέρατον τὸ ἀντὶ δρ. 4, καὶ ὅπ' αὐτῆς. ἀριθ. 25,001—000 τέταρτα γραμματίου ἀντὶ δρ. 1 κέρχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον κέρδους.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1 Μέγα κέρδος	εἰς 80000 Δρ.
1 Κέρδος	εἰς 20000 "
2 Κέρδη	ἀπὸ 2500 "
6 Κέρδη	ἀπὸ 1000 "
15 Κέρδη	ἀπὸ 400 "
25 Κέρδη	ἀπὸ 200 "
1950 Κέρδη	ἀπὸ 50 "

2000 ἐν δλω κέρδη ἀξίας Δραχμ.

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 15 πριλίου 1910.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἡ ζήτησιν ματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, πουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας, Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. Κο